De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 78

34. årgang

26. marts 1991

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

* **Rådets forordning (EØF) nr. 717/91 af 21. marts 1991 om det administrative enhedsdokument** 1

* **Rådets forordning (EØF) nr. 718/91 af 21. marts 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 3/84 om en ordning for bevægelser inden for Fællesskabet af varer, der ekspederes fra en medlemsstat med henblik på varernes midlertidige anvendelse i en eller flere andre medlemsstater** 4

* **Rådets forordning (EØF) nr. 719/91 af 21. marts 1991 om benyttelse inden for Fællesskabet af TIR-carneter og ATA-carneter som forsendelsesdokumenter** 6

* **Rådets forordning (EØF) nr. 720/91 af 21. marts 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 2763/83 om bevilling til under toldkontrol at forarbejde varer, før de bringes i fri omsætning** 9

* **Rådets forordning (EØF) nr. 721/91 af 21. marts 1991 om indgåelse af protokol nr. 2 om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet** ... 10

Protokol nr. 2 om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet 12

Kommissionens forordning (EØF) nr. 722/91 af 25. marts 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 13

Kommissionens forordning (EØF) nr. 723/91 af 25. marts 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 15

Kommissionens forordning (EØF) nr. 724/91 af 25. marts 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris 17

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 725/91 af 25. marts 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger 20

Kommissionens forordning (EØF) nr. 726/91 af 25. marts 1991 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 28

Kommissionens forordning (EØF) nr. 727/91 af 25. marts 1991 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren 30

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

91/156/EØF :

* **Rådets direktiv af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald** 32

91/157/EØF :

* **Rådets direktiv af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer** 38

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 717/91
af 21. marts 1991
om det administrative enhedsdokument

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

i samarbejde med Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 678/85 af 18. februar 1985 om forenkling af formaliteterne i samhandelen inden for Fællesskabet [4] er det fastsat, at alle formaliteter i denne samhandel opfyldes ved hjælp af et administrativt enhedsdokument; modellen til dette dokument er udformet ved Rådets forordning (EØF) nr. 679/85 [5], senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 [6]; ved forordning (EØF) nr. 1900/85 [7], ændret ved forordning (EØF) nr. 1059/86 [8], er det fastsat, at angivelser til udførsel og indførsel udfærdiges på et dokument, som svarer til den formularmodel, der er udformet i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 679/85;

ifølge Traktatens artikel 8 A oprettes der i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 gradvis et indre marked, som indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for bl.a. varer;

gennemførelsen af denne bestemmelse bevirker, at al kontrol og alle formaliteter for fællesskabsvarer, der indgår i samhandelen inden for Fællesskabet, afskaffes, og at bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 678/85 dermed i princippet bliver overflødige; i overgangsperioden i forbindelse med Spaniens og Portugals tiltrædelse bør det administrative enhedsdokument dog om fornødent fortsat anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets sammensætning den 31. december 1985 og Spanien eller Portugal samt mellem de to sidstnævnte medlemsstater indbyrdes med varer, for hvilke afskaffelsen af told og af afgifter med tilsvarende virkning endnu ikke er fuldt gennemført, eller som fortsat er undergivet andre foranstaltninger i henhold til tiltrædelsesakten;

ved samhandel inden for Fællesskabet med varer, der ikke er overgået til frit forbrug i Fællesskabet, samt ved indførsler og udførsler anvendes det administrative enhedsdokument i princippet fortsat;

denne forordning bør finde ensartet anvendelse, og der bør med henblik herpå fastsættes en fællesskabsprocedure, som gør det muligt at vedtage en række gennemførelsesbestemmelser inden for passende frister; det er derfor nødvendigt, at der i et udvalg tilvejebringes et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for dette område;

det forekommer hensigtsmæssigt at benytte lejligheden i forbindelse med ændringerne af forskrifterne vedrørende det administrative enhedsdokument til at ophæve forordning (EØF) nr. 678/85, (EØF) nr. 679/85 og (EØF) nr. 1900/85, idet visse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 678/85 og (EØF) nr. 1900/85 overtages —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Når der i fællesskabsforskrifterne henvises til en angivelse til udførsel eller indførsel eller henførsel under enhver anden toldprocedure, herunder også proceduren

(1) EFT nr. C 214 af 29. 8. 1990, s. 11.
(2) EFT nr. C 19 af 28. 1. 1991 og afgørelse af 20. februar 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 1.
(4) EFT nr. L 79 af 21. 3. 1985, s. 1.
(5) EFT nr. L 79 af 21. 3. 1985, s. 7.
(6) EFT nr. L 107 af 22. 4. 1987, s. 1.
(7) EFT nr. L 179 af 11. 7. 1985, s. 4.
(8) EFT nr. L 97 af 12. 4. 1986, s. 7.

for fællesskabsforsendelse, udfærdiges den pågældende angivelse på en formular til det administrative enhedsdokument svarende til den model, der er udformet efter fremgangsmåden i artikel 7 og 8.

2. Formularen til det administrative enhedsdokument anvendes om fornødent ligeledes i den overgangsperiode, der er fastsat ved tiltrædelsesakten, i samhandelen mellem Fællesskabet i dets sammensætning den 31. december 1985 og Spanien eller Portugal samt mellem de to sidstnævnte medlemsstater indbyrdes med varer, for hvilke afskaffelsen af told og af afgifter med tilsvarende virkning endnu ikke er fuldt gennemført, eller som fortsat er undergivet andre foranstaltninger i henhold til tiltrædelsesakten.

3. Formularen kan ligeledes anvendes, når en fællesskabsbestemmelse udtrykkeligt angiver, at den skal anvendes.

Artikel 2

Ud over det i artikel 1 omhandlede dokument må medlemsstaterne ikke kræve andre administrative dokumenter end dokumenter,

— som udtrykkeligt er indført ved fællesskabsretsakter eller i henhold til sådanne
— som kræves i henhold til internationale konventioner, der er forenelige med Traktaten
— som kræves af erhvervsdrivende, for at de efter ansøgning kan nyde godt af en fordel eller en særlig lettelse
— som under overholdelse af Traktatens bestemmelser kræves til iværksættelse af specifikke ordninger, som ikke kan gennemføres ved anvendelse af det i artikel 1 omhandlede dokument alene.

Artikel 3

1. Angivelserne skal inden for de i artikel 2 fastsatte begrænsninger være ledsaget af de dokumenter, der er nødvendige for at henføre de pågældende varer under den ønskede procedure.

2. Ved indgivelse på et toldsted af en af klarereren eller hans repræsentant underskrevet angivelse tilkendegives det, hvilken procedure de pågældende varer ønskes henført under, hvilket, uden at det berører eventuel anvendelse af strafferetlige bestemmelser, indebærer en forpligtelse i henhold til gældende bestemmelser i medlemsstaterne med hensyn til:

— rigtigheden af oplysningerne i angivelsen
— ægtheden af de vedlagte dokumenter, og
— overholdelsen af samtlige forpligtelser, der gælder i forbindelse med henførsel af varerne under den pågældende procedure.

Artikel 4

Kendsgerninger, som de kompetente myndigheder i en medlemsstat har konstateret i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, kan gøres gældende af de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater. Disse kendsgerninger har i så fald samme beviskraft som dem, de kompetente myndigheder i hver af disse medlemsstater selv konstaterer.

Artikel 5

Denne forordning er ikke til hinder for anvendelsen af særlige formularer,

— der gælder i henhold til internationale aftaler
— der skal anvendes i forbindelse med forenklede eller specifikke procedurer, også selv om de er baseret på anvendelse af edb.

Artikel 6

1. Der nedsættes et udvalg for det administrative enhedsdokument, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål om gennemførelsen af denne forordning, som forelægges det af formanden, enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 8

1. De nødvendige bestemmelser med henblik på gennemførelsen af denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i stk. 2 og 3.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de bestemmelser, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2.

3. a) Kommissionens vedtager de påtænkte bestemmelser, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte bestemmelser ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de bestemmelser, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for det ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede bestemmelser af Kommissionen.

Artikel 9

1. Forordning (EØF) nr. 678/85, (EØF) nr. 679/85 og (EØF) nr. 1900/85 ophæves.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 10

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 11

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1993.

2. Inden den 1. oktober 1992 tager Rådet denne forordning op til fornyet behandling på grundlag af en rapport fra Kommissionen om de hidtil opnåede resultater i forbindelse med harmoniseringen af de bestemmelser vedrørende gennemførelsen af det indre marked, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af denne forordning. Rapporten ledsages af eventuelle forslag, som Rådet træffer afgørelse om med kvalificeret flertal.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1991.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 718/91

af 21. marts 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 3/84 om en ordning for bevægelser inden for Fællesskabet af varer, der ekspederes fra en medlemsstat med henblik på varernes midlertidige anvendelse i en eller flere andre medlemsstater

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

i samarbejde med Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 3/84 [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1292/89 [5], har fundet anvendelse fra den 1. juli 1985 for en første forsøgsperiode på tre år;

anvendelsen af ordningen for varebevægelser inden for Fællesskabet blev forlænget ved forordning (EØF) nr. 1292/89; i kraft af de ændringer, som ved nævnte forordning blev foretaget i denne ordning, blev der skabt en sammenhæng mellem Rådets syttende direktiv 85/362/EØF af 16. juli 1985 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Fritagelse for merværdiafgift ved midlertidig indførsel af andre goder end transportmidler [6] og forordning (EØF) nr. 3/84;

i sin nuværende udformning tillader forordning (EØF) nr. 3/84 ikke, at kunstværker, der ikke ledsages af deres ophavsmænd eller disses befuldmægtigede, og tæpper, der udgør vareprøver, er omfattet af ordningen; denne situation udgør ikke blot et tilbageskridt i forhold til situationen før den 1. juli 1989, men tager heller ikke hensyn til parallelismen med direktiv 85/362/EØF; det bør fastsættes, at nævnte forordning også finder anvendelse i disse tilfælde;

efter Traktatens artikel 8 A skal der i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 ske en gradvis oprettelse af det indre marked, der indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for bl.a. varer;

gennemførelsen af denne bestemmelse har til følge, at ordningen for midlertidige varebevægelser inden for Fællesskabet bliver overflødig;

ændringen af forordning (EØF) nr. 3/84 er i borgernes interesse; den bør derfor foretages snarest muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3/84 ændres således:

1) I artikel 1, stk. 1a:

— affattes litra b) således:

»b) forarbejdede pelsskind, ædelstene, tæpper undtagen tæpper, der udgør vareprøver og frembydes som sådanne, og smykker«

— udgår litra e).

2) I artikel 16 tilføjes følgende stykker:

»Denne forordning ophæves på datoen for iværksættelsen af forordning (EØF) nr. 2726/90 [*].

Kommissionen udsteder de nødvendige overgangsbestemmelser efter fremgangsmåden i artikel 15.

[*] EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

[1] EFT nr. C 204 af 15. 8. 1990, s. 15.
[2] EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990 og afgørelse af 20. februar 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
[3] EFT nr. C 41 af 18. 2. 1991, s. 56.
[4] EFT nr. L 2 af 4. 1. 1984, s. 1.
[5] EFT nr. L 130 af 12. 5. 1989, s. 1.
[6] EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985, s. 20.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1991.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 719/91

af 21. marts 1991

om benyttelse inden for Fællesskabet af TIR-carneter og ATA-carneter som forsendelsesdokumenter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

i samarbejde med Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af retsforskrifterne om fællesskabsforsendelse kan varer inden for de i disse forskrifter fastsatte begrænsninger forsendes inden for Fællesskabet på grundlag af TIR-carneter (toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), undertegnet i Genève den 14. november 1975) eller ATA-carneter (toldkonvention vedrørende ATA-carnet for midlertidig indførsel af varer (ATA-konventionen), undertegnet i Bruxelles den 6. december 1961);

i medfør af artikel 48 i TIR-konventionen har kontraherende parter, som udgør en toldunion eller økonomisk union, ret til at fastsætte særlige regler for transporter, der påbegyndes, afsluttes i eller passerer gennem deres territorier, under forudsætning af at sådanne regler ikke svækker de i den pågældende konvention fastsatte lettelser; i medfør af artikel 14 i ATA-konventionen kan de landområder, som tilhører kontraherende parter, der udgør en toldunion eller økonomisk union, anses for at udgøre et enkelt landområde;

den omstændighed, at Fællesskabet anses for at udgøre et enkelt område for så vidt angår anvendelsen af reglerne om benyttelse af TIR- og ATA-carneterne, vil betyde en afskaffelse af de formaliteter og den kontrol, som disse regler foreskriver, ved passage af de indre grænser og vil være et betydeligt fremskridt henimod en gradvis fjernelse af disse grænser; de nødvendige foranstaltninger bør derfor vedtages og gennemføres forud for det tidspunkt, der er fastsat for gennemførelsen af det indre marked;

iværksættelsen af denne reform i forbindelse med TIR- og ATA-ordningerne gør det nødvendigt at vedtage gennemførelsesbestemmelser; i dette øjemed er det nødvendigt inden for rammerne af et udvalg at tilvejebringe et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

TIR-konventionen

Artikel 1

Når en vare i overensstemmelse med gældende bestemmelser forsendes fra et sted i Fællesskabet til et andet under ordningen for international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), anses Fællesskabet, ved benyttelse af TIR-carneter i forbindelse med denne forsendelse, for at udgøre et enkelt område, som er defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 af 23. juli 1984 om Fællesskabets toldområde [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4151/88 [5].

Artikel 2

I henhold til artikel 1, litra h), i TIR-konventionen forstås ved »gennemkørselstoldsted« ethvert toldsted, gennem hvilket et vejkøretøj, en kombination af vejkøretøjer eller en container, som defineret i TIR-konventionen, indføres i Fællesskabets toldområde eller udføres fra Fællesskabets toldområde under en TIR-transport.

Artikel 3

Når en forsendelse af en vare fra et sted i Fællesskabet til et andet delvis sker gennem et tredjelands område, finder kontrollen og formaliteterne i forbindelse med TIR-ordningen anvendelse på de steder, hvor forsendelsen midlertidigt forlader Fællesskabets toldområde og på ny kommer ind i dette område.

Artikel 4

Når en forsendelse kommer ind i Fællesskabets toldområde eller påbegyndes på et toldsted beliggende i Fællesskabets toldområde, jf. artikel 8, stk. 4, i TIR-konventionen, bliver eller er den garanterende organisation ansvarlig over for myndighederne i hver enkelt af de medlemsstater, hvis områder TIR-transporten passerer indtil udgangsstedet i Fællesskabets toldområde eller indtil det bestemmelsestoldsted, som er beliggende i dette område.

(1) EFT nr. C 142 af 12. 6. 1990, s. 6.
(2) EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990 og afgørelse af 20. februar 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 41 af 18. 2. 1991, s. 36.
(4) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.
(5) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1988, s. 1.

Artikel 5

1. Når varer forsendes inden for Fællesskabets toldområde på grundlag af TIR-carneter, anses de for ikke-fællesskabsvarer, medmindre deres karakter af fællesskabsvarer er behørigt fastslået.

2. De nærmere bestemmelser for, hvordan de i stk. 1 omhandlede varers karakter af fællesskabsvarer fastslås, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

KAPITEL II

ATA-konventionen

Artikel 6

Når en vare i overensstemmelse med de gældende bestemmelser transitforsendes på grundlag af et ATA-carnet (ATA-konventionen), anses EF-medlemsstaternes områder i forbindelse med denne transit at udgøre et enkelt område som defineret i artikel 1.

Artikel 7

Ved anvendelse af ATA-carneter som forsendelsesdokumenter forstås ved »transit« forsendelse af varer fra et toldsted i Fællesskabets toldområde til et andet toldsted i dette område.

Artikel 8

Når en forsendelse fra et sted i Fællesskabet til et andet delvis sker gennem et tredjelands område, finder kontrollen og formaliteterne i forbindelse med ATA-ordningen anvendelse på de steder, hvor forsendelsen midlertidigt forlader Fællesskabets toldområde og på ny kommer ind i dette område.

Artikel 9

1. Når varer forsendes inden for Fællesskabets toldområde på grundlag af ATA-carneter, anses de for ikke-fællesskabsvarer, medmindre deres karakter af fællesskabsvarer er behørigt fastslået.

2. De nærmere bestemmelser for, hvordan de i stk. 1 omhandlede varers karakter af fællesskabsvarer fastslås, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 10

1. Denne artikel gælder uanset TIR-konventionens og ATA-konventionens særlige bestemmelser vedrørende de garanterende sammenslutningers ansvar i forbindelse med benyttelse af et TIR-carnet eller et ATA-carnet.

2. Konstateres det, at der i forbindelse med en forsendelse på grundlag af et TIR-carnet eller en transitforsendelse på grundlag af et ATA-carnet er begået en overtrædelse eller uregelmæssighed i en bestemt medlemsstat, opkræver denne medlemsstat eventuelt forfaldne told- og afgiftsbeløb i henhold til de gældende EF- eller nationale bestemmelser, uden at det berører spørgsmålet om strafforfølgning.

3. Er det ikke muligt at fastslå, på hvilket område overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået, anses denne for at være begået i den medlemsstat, hvor den er konstateret, medmindre forsendelsens retmæssighed eller stedet, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden rent faktisk er begået, inden for en nærmere fastsat frist godtgøres på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

Når den pågældende overtrædelse eller uregelmæssighed i mangel af et sådant bevis fortsat anses som begået i den medlemsstat, hvor den er konstateret, opkræves told og andre afgifter for de pågældende varer af denne medlemsstat i henhold til EF- eller nationale bestemmelser.

Hvis det sidenhen fastslås, i hvilken medlemsstat den pågældende overtrædelse eller uregelmæssighed rent faktisk er begået, godtgøres de told- og afgiftsbeløb, der skal erlægges for varerne i den pågældende medlemsstat (med undtagelse af de beløb, som er opkrævet i henhold til andet afsnit som Fællesskabets egne indtægter) af den medlemsstat, der oprindelig opkrævede disse. I så fald refunderes et eventuelt overskud til den person, som oprindelig erlagde afgiftsbeløbene.

Hvis de told- og afgiftsbeløb, der oprindeligt blev opkrævet og godtgjort af den medlemsstat, der opkrævede dem, er mindre end de told- og afgiftsbeløb, der er forfaldne i den medlemsstat, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden rent faktisk er begået, opkræver denne medlemsstat forskellen i henhold til EF- eller nationale bestemmelser.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af overtrædelser eller uregelmæssigheder og til, at der træffes effektive sanktioner mod disse.

Artikel 11

1. Resultater af undersøgelser foretaget af en medlemsstats kompetente myndigheder som led i anvendelsen af denne forordning har samme beviskraft i de øvrige medlemsstater som resultater af undersøgelser foretaget af de kompetente myndigheder i disse medlemsstater.

2. I fornødent omfang meddeler de kompetente myndigheder i medlemsstaterne hinanden undersøgelsesresultater, dokumenter, indberetninger, rapporter og oplysninger vedrørende TIR- eller ATA-transporter samt konstaterede uregelmæssigheder og overtrædelser.

Artikel 12

1. Udvalget for Fællesskabsforsendelse, der er nedsat i henhold til artikel 42 i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse [1], kan behandle ethvert spørgsmål om anvendelsen af denne forordning, som forelægges det af formanden på dennes initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

2. De bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2726/90.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1991.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

[1] EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 720/91

af 21. marts 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 2763/83 om bevilling til under toldkontrol at forarbejde varer, før de bringes i fri omsætning

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 2763/83 ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2369/89 ([2]), bygger på Traktatens artikel 235; på baggrund af udviklingen i fællesskabsretten og navnlig af praksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol har det vist sig, at de emner, der omhandles i forordning (EØF) nr. 2763/83 henhører under EØF-Traktatens artikel 113, således som det allerede fremgår af den seneste ændring af nævnte forordning;

i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2763/83 bestemmes det, at endelige ændringer af listen over varer, der kan forarbejdes, besluttes af Rådet med enstemmighed; det er derfor hensigtsmæssigt at tilpasse beslutningsproceduren som fastsat i nævnte bestemmelse for at tage hensyn til Traktatens artikel 113; for at lette forvaltningen af ordningen forekommer det endvidere hensigtsmæssigt, at Rådet til Kommissionen delegerer kompetencen til at opstille listen over de varer, der kan henføres under ordningen, og at Kommissionen ligeledes kan vedtage alle nødvendige bestemmelser til gennemførelsen af denne; der bør i Udvalget for Toldprocedurer af Økonomisk Betydning etableres et nært og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2763/83 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Ordningen gælder for varer, der er anført på en liste, som vedtages efter fremgangsmåden i artikel 15.«

2) Artikel 15 affattes således:

»*Artikel 15*

De nødvendige gennemførelsesbestemmelser til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 31, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1999/85 (*).

(*) EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.«

3) Bilaget ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 1, nr. 1 og 3, anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen for den forordning, hvorved den i artikel 1, nr. 1, omhandlede liste vedtages.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1991.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

([1]) EFT nr. L 272 af 5. 10. 1983, s. 1.
([2]) EFT nr. L 225 af 3. 8. 1989, s. 5.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 721/91

af 21. marts 1991

om indgåelse af protokol nr. 2 om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 155, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet ([3]), undertegnet i Rabat den 26. maj 1988, har de to parter ført forhandlinger for at fastlægge de ændringer eller tilføjelser, der skal indsættes i aftalen ved udløbet af gyldighedsperioden for den til aftalen knyttede protokol nr. 2;

som resultat af disse forhandlinger blev der den 20. marts 1990 paraferet en ny protokol nr. 2 om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i nævnte aftale;

i henhold til artikel 155, stk. 2, litra b), i tiltrædelsesakten påhviler det Rådet af fastlægge passende nærmere bestemmelser for helt eller delvis at tage hensyn til De Kanariske Øers og Ceuta og Melillas interesser i forbindelse med de afgørelser, det i hvert enkelt tilfælde vedtager, bl.a. med henblik på indgåelse af fiskeriaftaler med tredjelande; de pågældende nærmere bestemmelser bør fastlægges i det foreliggende tilfælde;

det er i Fællesskabets interesse at godkende den nævnte protokol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Protokol nr. 2 om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

For at tage hensyn til De Kanariske Øers og Ceuta og Melillas interesser finder den i artikel 1 omhandlede protokol og, i det for dens gennemførelse fornødne omfang, de bestemmelser i den fælles fiskeripolitik, der vedrører bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, ligeledes anvendelse på fartøjer, der fører spansk flag, og som er fast optaget i de registre, der føres af de på lokalt plan kompetente myndigheder (registros de base) på De Kanariske Øer og i Ceuta og Melilla på de betingelser, der er fastsat i note 6 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 1135/88 af 7. marts 1988 om definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde i samhandelen mellem Fællesskabets toldområde, Ceuta og Melilla og De Kanariske Øer ([4]), ændret ved forordning (EØF) nr. 3902/89 ([5]).

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

([1]) EFT nr. C 228 af 13. 9. 1990, s. 3.
([2]) Udtalelse afgivet den 12. marts 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([3]) EFT nr. L 181 af 12. 7. 1988, s. 3.
([4]) EFT nr. L 114 af 2. 5. 1988, s. 1.
([5]) EFT nr. L 375 af 23. 12. 1989, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1991.

På Rådets vegne
G. WOHLFART
Formand

PROTOKOL NR. 2

om fastsættelse for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991 af de rettigheder til fiskeri efter jomfruhummer og af den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet

DELTAGERNE I DENNE PROTOKOL,

som henviser til aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet, undertegnet i Rabat den 26. maj 1988,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fra 1. april 1990 til 31. marts 1991 udstedes der månedligt fem licenser til fiskeri i sydzonen efter jomfruhummer, udelukkende ved anvendelse af tejner, for en samlet kapacitet, der i gennemsnit ikke overstiger 600 BRT. Bruttoregistertonnage, der ikke udnyttes i et givet kvartal, kan overføres til de følgende kvartaler.

Fartøjer med licens til fiskeri efter jomfruhummer må kun have tejner om bord.

Artikel 2

På anmodning af Marokko og med henblik på at opnå bedre kendskab til bestandene af jomfruhummer forpligter de i henhold til denne protokol godkendte fartøjer sig til at ombordtage en videnskabelig observatør udpeget af Ministeriet for Fiskeri og Handelsflåde.

Vilkårene for den videnskabelige observatørs ophold om bord er de samme som fastsat i bilaget til aftalen.

Artikel 3

I henhold til de marokkanske bestemmelser herom skal fartøjer, der er godkendt i medfør af denne protokol, afholde sig fra fiskeri efter jomfruhummer i perioden 1. juli til 30. september hvert år, som er disse arters væsentligste yngleperiode.

Artikel 4

Den finansielle godtgørelse for den i artikel 1 omhandlede periode fastsættes til 300 000 ECU, som skal indbetales på den konto, som Ministeriet for Fiskeri og Handelsflåde har ved statskassen.

Artikel 5

De kontraherende parter konstituerer sig inden udløbet af denne protokols gyldighedsperiode i den blandede kommission, der er omhandlet i aftalens artikel 10, for at fastlægge fiskerimulighederne og fastsætte den modydelse, som Fællesskabet skal betale for det følgende år.

Artikel 6

Denne protokol træder i stedet for protokol nr. 2, der er knyttet til aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko på havfiskeriområdet og vedrører perioden 1. marts 1988 til 28. februar 1990.

Artikel 7

Denne protokol træder i kraft på datoen for dens undertegnelse.

Den anvendes midlertidigt fra den 1. april 1990.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 722/91

af 25. marts 1991

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 ([2]), særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 ([4]), særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 533/91 ([5]) og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. marts 1991;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoefficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 533/91 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([2]) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
([3]) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
([4]) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
([5]) EFT nr. L 59 af 6. 3. 1991, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
0709 90 60	132,09 (2) (3)
0712 90 19	132,09 (2) (3)
1001 10 10	195,73 (1) (5)
1001 10 90	195,73 (1) (5)
1001 90 91	175,40
1001 90 99	175,40
1002 00 00	154,92 (6)
1003 00 10	150,06
1003 00 90	150,06
1004 00 10	143,09
1004 00 90	143,09
1005 10 90	132,09 (2) (3)
1005 90 00	132,09 (2) (3)
1007 00 90	143,46 (4)
1008 10 00	53,91
1008 20 00	137,55 (4)
1008 30 00	63,45 (5)
1008 90 10	(7)
1008 90 90	63,45
1101 00 00	259,92 (8)
1102 10 00	231,25 (8)
1103 11 10	316,89 (8)
1103 11 90	279,26 (8)

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 723/91

af 25. marts 1991

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 [2], særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [4], særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3845/90 [5] og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. marts 1991;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
(5) EFT nr. L 367 af 29. 12. 1990, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. **Korn og mel**

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6
0709 90 60	0	7,36	7,36	7,01
0712 90 19	0	7,36	7,36	7,01
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	7,36	7,36	7,01
1005 90 00	0	7,36	7,36	7,01
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. **Malt**

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	4. term. 7
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 724/91

af 25. marts 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) 3577/90 [2], særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89 [4], særlig artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 og artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 [5] og artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1431/76 [6] om de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse inden for henholdsvis korn- og rissektoren, skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

ved artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75 af 29. oktober 1975 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris [7], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1906/87 [8], fastsættes de særlige kriterier, der skal tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter;

ifølge de kriterier, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2744/75, skal der navnlig tages hensyn til priserne for og mængderne af de basisprodukter, som lægges til grund ved beregningen af importafgiftens variable element;

anvendelsen af disse bestemmelser på den øjeblikkelige markedssituation for produkter forarbejdet på basis af korn og ris fører til at fastsætte et restitutionsbeløb, der skal udligne forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet;

restitutionen beregnes, under hensyntagen til den mængde råstoffer, der lægges til grund ved beregningen af importafgiftens variable element; for visse forarbejdede produkters vedkommende kan den anvendte råstofmængde variere alt efter produktets endelige anvendelse; alt efter den anvendte fremstillingsproces fremkommer der ud over det ønskede hovedprodukt andre produkter, hvis mængde og værdi kan variere efter det ønskede hovedprodukts art og kvalitet;

sammenlægning af restitutioner for forskellige produkter, der hidrører fra samme fremstillingsproces på grundlag af samme basisprodukt, ville i visse tilfælde kunne muliggøre udførsel til tredjelande til priser, som ligger under noteringerne på verdensmarkedet; derfor bør restitutionen for visse af disse produkter begrænses til et beløb, som, samtidig med at det muliggør afsætning på verdensmarkedet, vil kunne sikre, at der tages hensyn til formålene med den fælles markedsordning;

den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt;

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
(4) EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.
(5) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.
(6) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36.
(7) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.
(8) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.

for så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførslers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet; på grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet;

for at sikre, at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [2], fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2727/75 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1418/79 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EØF) nr. 2744/75 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
[2] EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutions-beløb
1102 20 10 100	178,85
1102 20 10 300	153,30
1102 20 10 900	—
1102 20 90 100	153,30
1102 20 90 900	—
1102 30 00 000	—
1102 90 10 100	150,00
1102 90 10 900	102,00
1102 90 30 100	175,08
1102 90 30 900	—
1103 12 00 100	175,08
1103 12 00 900	—
1103 13 11 100	229,95
1103 13 11 300	178,85
1103 13 11 500	153,30
1103 13 11 900	—
1103 13 19 100	229,95
1103 13 19 300	178,85
1103 13 19 500	153,30
1103 13 19 900	—
1103 13 90 100	153,30
1103 13 90 900	—
1103 14 00 000	—
1103 19 10 000	107,16
1103 19 30 100	155,00
1103 19 30 900	—
1103 21 00 000	122,40
1103 29 20 000	102,00
1103 29 30 000	—
1103 29 40 000	130,31
1104 11 90 100	150,00
1104 11 90 900	—
1104 12 90 100	194,54
1104 12 90 300	155,63
1104 12 90 900	—
1104 19 10 000	122,40
1104 19 50 110	204,40
1104 19 50 130	166,08
1104 19 50 150	—
1104 19 50 190	—
1104 19 50 900	—
1104 19 91 000	—
1104 21 10 100	150,00
1104 21 10 900	—
1104 21 30 100	150,00
1104 21 30 900	—
1104 21 50 100	200,00
1104 21 50 300	160,00
1104 21 50 900	—
1104 22 10 100	155,63
1104 22 10 900	—

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutions-beløb
1104 22 30 100	165,36
1104 22 30 900	—
1104 22 50 000	—
1104 23 10 100	191,63
1104 23 10 300	146,91
1104 23 10 900	—
1104 29 11 000	—
1104 29 15 000	—
1104 29 19 000	—
1104 29 91 000	120,00
1104 29 95 000	107,16
1104 30 10 000	30,00
1104 30 90 000	31,94
1107 10 11 000	213,60
1107 10 91 000	178,00
1108 11 00 100	240,00
1108 11 00 900	—
1108 12 00 100	204,40
1108 12 00 900	—
1108 13 00 100	204,40
1108 13 00 900	—
1108 14 00 100	—
1108 14 00 900	—
1108 19 10 100	245,05
1108 19 10 900	—
1108 19 90 100	—
1108 19 90 900	—
1109 00 00 100	0,00
1109 00 00 900	—
1702 30 51 000	267,00
1702 30 59 000	204,40
1702 30 91 000	267,00
1702 30 99 000	204,40
1702 40 90 000	204,40
1702 90 50 100	267,00
1702 90 50 900	204,40
1702 90 75 000	279,77
1702 90 79 000	194,18
2106 90 55 000	204,40
2302 10 10 000	27,82
2302 10 90 100	27,82
2302 10 90 900	—
2302 20 10 000	27,82
2302 20 90 100	27,82
2302 20 90 900	—
2302 30 10 000	27,82
2302 30 90 000	27,82
2302 40 10 000	27,82
2302 40 90 000	27,82
2303 10 11 100	102,20
2303 10 11 900	—

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 725/91

af 25. marts 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) 3577/90 [2], særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter uden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse [3] skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af korn samt deres priser på Fællesskabets marked, og dels for så vidt angår priserne for korn og kornprodukter på verdensmarkedet; i henhold til samme tekst er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på kornmarkederne og en udvikling, for så vidt angår priser og samhandel;

anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation for kornfoderblandinger fører til at fastsætte et restitutionsbeløb, der skal udligne forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet;

i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2743/75 af 29. oktober 1975 om regler for kornfoderblandinger [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 944/87 [5], skal der ved fastsættelse af eksportrestitutionen for kornfoderblandinger kun tages hensyn til de produkter, som indgår i fremstillingen af foderblandinger, og for hvilke en restitution kan fastsættes;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1913/69 af 29. september 1969 om ydelse og forudfastsættelse af eksportrestitution for kornfoderblandinger [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1349/87 [7], er det fastsat, at beregningen af eksportrestitutionen skal være baseret på gennemsnittene af de restitutioner, der er ydet, og af de afgifter, der er beregnet for de almindeligst anvendte basiskornarter justeret i overensstemmelse med den i den pågældende måned gældende tærskelpris; der skal ved beregningen ligeledes tages hensyn til indholdet af kornprodukter; med henblik på en forenkling er det derfor hensigtsmæssigt at klassificere foderblandinger i kategorier og at fastsætte restitutionen for hver kategori på grundlag af mængden af kornprodukter i den pågældende kategori; i øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet, interessen i at undgå forstyrrelser på fællesskabsmarkedet og udførslernes økonomiske aspekt;

ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for tiden hensigtsmæssigt at bygge på den forskel, der konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed anvendes i disse foderblandinger, hvormed det bliver muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økonomiske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende produkter;

situationen på verdensmarkedet eller nogle markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for foderblandinger alt efter sammensætning og bestemmelsesstedet; for at gennemføre denne differentiering vil det være hensigtsmæssigt at anvende de destinationszoner, der er fastlagt i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1124/77 af 27. maj 1977 om ny afgrænsning af destinationszonerne for eksportrestitutioner og -afgifter og for visse eksportlicenser i forbindelse med korn og ris [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3049/89 [9];

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.
(4) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 60.
(5) EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 2.
(6) EFT nr. L 246 af 30. 9. 1969, s. 11.
(7) EFT nr. L 127 af 16. 5. 1987, s. 14.
(8) EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977, s. 53.
(9) EFT nr. L 292 af 11. 10. 1989, s. 10.

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [2], fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF) nr. 2727/75 henhørende foderblandinger, for hvilke forordning (EØF) nr. 2743/75 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
[2] EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 10 11 050	—	—
2309 10 11 110	01	6,32
	09	—
2309 10 11 190	01	5,45
	09	—
2309 10 11 210	01	12,65
	09	—
2309 10 11 290	01	10,89
	09	—
2309 10 11 310	01	25,30
	09	—
2309 10 11 390	01	21,78
	09	—
2309 10 11 900	—	—
2309 10 13 050	—	—
2309 10 13 110	01	6,32
	09	—
2309 10 13 190	01	5,45
	09	—
2309 10 13 210	01	12,65
	09	—
2309 10 13 290	01	10,89
	09	—
2309 10 13 310	01	25,30
	09	—
2309 10 13 390	01	21,78
	09	—
2309 10 13 900	—	—
2309 10 31 050	—	—
2309 10 31 110	01	6,32
	09	—
2309 10 31 190	01	5,45
	09	—
2309 10 31 210	01	12,65
	09	—
2309 10 31 290	01	10,89
	09	—
2309 10 31 310	01	25,30
	09	—
2309 10 31 390	01	21,78
	09	—
2309 10 31 410	01	37,94
	09	—
2309 10 31 490	01	32,67
	09	—
2309 10 31 510	01	50,59
	09	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 10 31 590	01	43,56
	09	—
2309 10 31 610	01	63,24
	09	—
2309 10 31 690	01	54,45
	09	—
2309 10 31 900	—	—
2309 10 33 050	—	—
2309 10 33 110	01	6,32
	09	—
2309 10 33 190	01	5,45
	09	—
2309 10 33 210	01	12,65
	09	—
2309 10 33 290	01	10,89
	09	—
2309 10 33 310	01	25,30
	09	—
2309 10 33 390	01	21,78
	09	—
2309 10 33 410	01	37,94
	09	—
2309 10 33 490	01	32,67
	09	—
2309 10 33 510	01	50,59
	09	—
2309 10 33 590	01	43,56
	09	—
2309 10 33 610	01	63,24
	09	—
2309 10 33 690	01	54,45
	09	—
2309 10 33 900	—	—
2309 10 51 050	—	—
2309 10 51 110	01	6,32
	09	—
2309 10 51 190	01	5,45
	09	—
2309 10 51 210	01	12,65
	09	—
2309 10 51 290	01	10,89
	09	—
2309 10 51 310	01	25,30
	09	—
2309 10 51 390	01	21,78
	09	—
2309 10 51 410	01	37,94
	09	—
2309 10 51 490	01	32,67
	09	—
2309 10 51 510	01	50,59
	09	—
2309 10 51 590	01	43,56
	09	—
2309 10 51 610	01	63,24
	09	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 10 51 690	01	54,45
	09	—
2309 10 51 710	01	75,89
	09	—
2309 10 51 790	01	65,34
	09	—
2309 10 51 810	01	82,79
	09	—
2309 10 51 890	01	71,28
	09	—
2309 10 51 900	—	—
2309 10 53 050	—	—
2309 10 53 110	01	6,32
	09	—
2309 10 53 190	01	5,45
	09	—
2309 10 53 210	01	12,65
	09	—
2309 10 53 290	01	10,89
	09	—
2309 10 53 310	01	25,30
	09	—
2309 10 53 390	01	21,78
	09	—
2309 10 53 410	01	37,94
	09	—
2309 10 53 490	01	32,67
	09	—
2309 10 53 510	01	50,59
	09	—
2309 10 53 590	01	43,56
	09	—
2309 10 53 610	01	63,24
	09	—
2309 10 53 690	01	54,45
	09	—
2309 10 53 710	01	75,89
	09	—
2309 10 53 790	01	65,34
	09	—
2309 10 53 810	01	82,79
	09	—
2309 10 53 890	01	71,28
	09	—
2309 10 53 900	—	—
2309 90 31 050	—	—
2309 90 31 110	01	6,32
	09	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 90 31 190	01	5,45
	09	—
2309 90 31 210	01	12,65
	09	—
2309 90 31 290	01	10,89
	09	—
2309 90 31 310	01	25,30
	09	—
2309 90 31 390	01	21,78
	09	—
2309 90 31 900	—	—
2309 90 33 050	—	—
2309 90 33 110	01	6,32
	09	—
2309 90 33 190	01	5,45
	09	—
2309 90 33 210	01	12,65
	09	—
2309 90 33 290	01	10,89
	09	—
2309 90 33 310	01	25,30
	09	—
2309 90 33 390	01	21,78
	09	—
2309 90 33 900	—	—
2309 90 41 050	—	—
2309 90 41 110	01	6,32
	09	—
2309 90 41 190	01	5,45
	09	—
2309 90 41 210	01	12,65
	09	—
2309 90 41 290	01	10,89
	09	—
2309 90 41 310	01	25,30
	09	—
2309 90 41 390	01	21,78
	09	—
2309 90 41 410	01	37,94
	09	—
2309 90 41 490	01	32,67
	09	—
2309 90 41 510	01	50,59
	09	—
2309 90 41 590	01	43,56
	09	—
2309 90 41 610	01	63,24
	09	—
2309 90 41 690	01	54,45
	09	—
2309 90 41 900	—	—
2309 90 43 050	—	—
2309 90 43 110	01	6,32
	09	—
2309 90 43 190	01	5,45
	09	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 90 43 210	01	12,65
	09	—
2309 90 43 290	01	10,89
	09	—
2309 90 43 310	01	25,30
	09	—
2309 90 43 390	01	21,78
	09	—
2309 90 43 410	01	37,94
	09	—
2309 90 43 490	01	32,67
	09	—
2309 90 43 510	01	50,59
	09	—
2309 90 43 590	01	43,56
	09	—
2309 90 43 610	01	63,24
	09	—
2309 90 43 690	01	54,45
	09	—
2309 90 43 900	—	—
2309 90 51 050	—	—
2309 90 51 110	01	6,32
	09	—
2309 90 51 190	01	5,45
	09	—
2309 90 51 210	01	12,65
	09	—
2309 90 51 290	01	10,89
	09	—
2309 90 51 310	01	25,30
	09	—
2309 90 51 390	01	21,78
	09	—
2309 90 51 410	01	37,94
	09	—
2309 90 51 490	01	32,67
	09	—
2309 90 51 510	01	50,59
	09	—
2309 90 51 590	01	43,56
	09	—
2309 90 51 610	01	63,24
	09	—
2309 90 51 690	01	54,45
	09	—
2309 90 51 710	01	75,89
	09	—
2309 90 51 790	01	65,34
	09	—
2309 90 51 810	01	82,79
	09	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
2309 90 51 890	01	71,28
	09	—
2309 90 51 900	—	—
2309 90 53 050	—	—
2309 90 53 110	01	6,32
	09	—
2309 90 53 190	01	5,45
	09	—
2309 90 53 210	01	12,65
	09	—
2309 90 53 290	01	10,89
	09	—
2309 90 53 310	01	25,30
	09	—
2309 90 53 390	01	21,78
	09	—
2309 90 53 410	01	37,94
	09	—
2309 90 53 490	01	32,67
	09	—
2309 90 53 510	01	50,59
	09	—
2309 90 53 590	01	43,56
	09	—
2309 90 53 610	01	63,24
	09	—
2309 90 53 690	01	54,45
	09	—
2309 90 53 710	01	75,89
	09	—
2309 90 53 790	01	65,34
	09	—
2309 90 53 810	01	82,79
	09	—
2309 90 53 890	01	71,28
	09	—
2309 90 53 900	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:
01 Zone A, B, C, D og E som fastlagt i bilag II til forordning (EØF) nr. 1124/77 samt Grønland.
09 Andre bestemmelser.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 726/91

af 25. marts 1991

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91 [2], artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3608/90 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 716/91 [4];

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3608/90 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er basseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [6], fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutær en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. marts 1991 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.
(3) EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 68.
(4) EFT nr. L 77 af 23. 3. 1991, s. 48.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(6) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
1701 11 10	39,03 (1)
1701 11 90	39,03 (1)
1701 12 10	39,03 (1)
1701 12 90	39,03 (1)
1701 91 00	43,13
1701 99 10	43,13
1701 99 90	43,13 (2)

(1) Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42).

(2) Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 727/91

af 25. marts 1991

om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91 [2], særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifter for sirupper og visse andre sukkerprodukter er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 489/91 [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 532/91 [4];

anvendelse af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 489/91 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende basisbeløb for importafgiften for sirupper og visse andre sukkerprodukter i overensstemmelse med denne forordning;

for at for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er basseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [6], fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutær en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Basisbeløbene for importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte produkter, som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 489/91 ændres i overensstemmelse med de beløb, der nævnes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.
(3) EFT nr. L 55 af 1. 3. 1991, s. 41.
(4) EFT nr. L 58 af 5. 3. 1991, s. 25.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(6) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1991 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

(ECU)

KN-kode	Basisbeløb pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Afgiftsbeløb for 100 kg tørstof
1702 20 10	0,4313	—
1702 20 90	0,4313	—
1702 30 10	—	54,61
1702 40 10	—	54,61
1702 60 10	—	54,61
1702 60 90	0,4313	—
1702 90 30	—	54,61
1702 90 60	0,4313	—
1702 90 71	0,4313	—
1702 90 90	0,4313	—
2106 90 30	—	54,61
2106 90 59	0,4313	—

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV
af 18. marts 1991
om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald

(91/156/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 75/442/EØF ([4]) er der på EF-plan indført forskrifter for bortskaffelse af affald; dette direktiv bør ændres for at tage hensyn til erfaringerne fra medlemsstaternes gennemførelse af det; disse ændringer tager som udgangspunkt et højt miljøbeskyttelsesniveau;

i sin resolution af 7. maj 1990 om affaldspolitik ([5]) forpligtede Rådet sig til at ændre direktiv 75/442/EØF;

for at effektivisere håndteringen af affald inden for Fællesskabet er det nødvendigt, at der foreligger en fælles terminologi og en definition af affald;

for at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau er det nødvendigt, at medlemsstaterne ikke blot sørger for bortskaffelse og nyttiggørelse af affald, men at de også træffer foranstaltninger til begrænsning af affaldsproduktionen især ved at fremme renere teknologier og produkter, der kan genvindes og genbruges under hensyn til eksisterende og potentielle muligheder på markedet for nyttiggjort affald;

indbyrdes afvigelser mellem medlemsstaternes lovgivning om bortskaffelse og nyttiggørelse af affald kan påvirke miljøkvaliteten og det indre markeds funktion;

det er ønskeligt at fremme genvinding og genbrug af affald som råmaterialer; det kan blive nødvendigt at vedtage særlige regler for affald, der kan genbruges;

det er af stor betydning, at Fællesskabet som helhed bliver i stand til selv at bortskaffe sit affald, og de enkelte medlemsstater bør hver især bestræbe sig på at opnå en sådan uafhængighed;

for at nå ovennævnte mål bør der udarbejdes planer for håndtering af affaldet i medlemsstaterne;

det er nødvendigt at begrænse transport af affald, og med henblik herpå kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger inden for rammerne af deres planer for håndtering af affaldet;

([1]) EFT nr. C 295 af 19. 11. 1988, s. 3, og EFT nr. C 326 af 30. 12. 1989, s. 6.
([2]) EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 232, og udtalelse afgivet den 22. februar 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([3]) EFT nr. C 56 af 6. 3. 1989, s. 2.
([4]) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 47.
([5]) EFT nr. C 122 af 18. 5. 1990, s. 2.

for at sikre et højt beskyttelsesniveau og en effektiv kontrol er det nødvendigt at sørge for godkendelse af og kontrol med de anlæg, der bortskaffer og nyttiggør affald;

nogle anlæg, der selv behandler deres affald, eller som nyttiggør affald, kan på visse betingelser, og for så vidt de overholder miljøbeskyttelseskravene, fritages for at indhente den krævede tilladelse; der bør ske registrering af sådanne anlæg;

for at sikre tilsyn med affaldet fra produktion til endelig bortskaffelse bør andre virksomheder, der beskæftiger sig med affald, som for eksempel indsamlings- og transportvirksomheder samt mæglere, ligeledes gøres til genstand for godkendelse eller registrering og passende kontrol;

der bør nedsættes et udvalg til at bistå Kommissionen med iværksættelsen af nærværende direktiv samt dets tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 75/442/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 til 12 affattes således:

»*Artikel 1*

I dette direktiv forstås ved:

a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som henhører under en af kategorierne i bilag I, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

Kommissionen skal senest den 1. april 1993 efter fremgangsmåden i artikel 18 have udarbejdet en liste over affald, som tilhører kategorierne i bilag I. Denne liste skal gennemgås regelmæssigt og revideres efter behov efter samme fremgangsmåde

b) »producent«: enhver person, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige producent), og/eller enhver person, der har foretaget en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning

c) »indehaver«: producenten af affaldet, eller den fysiske eller juridiske person, som er i besiddelse af det

d) »håndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed, samt tilsyn med lossepladser efter deres lukning

e) »bortskaffelse«: enhver form og metode, der er anført i bilag II A

f) »nyttiggørelse«: enhver form og metode, der er anført i bilag II B

g) »indsamling«: afhentning, sortering og/eller sammenblanding af affald med henblik på transport.

Artikel 2

1. Følgende falder uden for dette direktivs anvendelsesområde:

a) luftformige stoffer, der udsendes i atmosfæren

b) hvis de allerede er undergivet andre bestemmelser:

i) radioaktivt affald

ii) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer, samt fra stenbrudsdrift

iii) døde dyr og følgende landbrugsaffald: fækalier og andre naturlige, ikke-farlige stoffer, som anvendes i landbrugsdriften

iv) spildevand med undtagelse af affald i flydende form

v) udrangeret sprængstof.

2. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplering af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at fremme

a) for det første forhindring eller nedbringelse af affaldsproduktionen og af affaldets skadevirkninger ved bl.a.

— udvikling af renere teknologier, som forbruger færre naturressourcer

— teknisk udvikling og markedsføring af produkter, som er således udformet, at de ved deres fremstilling, anvendelse eller bortskaffelse ikke eller i mindst mulig udstrækning bidrager til at øge affaldsmængden, skadevirkningerne af affaldet og forureningsrisikoen

— udvikling af egnede teknikker til endelig bortskaffelse af farlige stoffer i affald bestemt til nyttiggørelse

b) for det andet:

i) nyttiggørelse af affald gennem genvinding, genbrug, videreudnyttelse eller anden behandling med henblik på at udvinde sekundære råstoffer, eller

ii) anvendelse af affald som energikilde.

2. Undtagen i de tilfælde, hvor Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og

forskrifter (*) finder anvendelse, underretter medlemsstaterne Kommissionen om de foranstaltninger, som de påtænker at træffe for at nå målene i stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater og det i artikel 18 omhandlede udvalg om disse foranstaltninger.

(*) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet, navnlig må der ikke

— skabes risiko for hverken vand, luft eller jord, eller for fauna og flora

— forårsages gener ved støj eller lugt

— påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade.

Medlemsstaterne træffer desuden de fornødne foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af affald.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med andre medlemsstater, når dette viser sig nødvendigt eller hensigtsmæssigt, egnede foranstaltninger med henblik på oprettelsen af et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter, hvorved der tages hensyn til den bedste teknologi, der er til rådighed, og som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger. Dette net skal sætte Fællesskabet som helhed i stand til selv at bortskaffe sit affald og gøre det muligt for de enkelte medlemsstater hver især at nå dette mål under hensyn til de geografiske forhold eller behovet for særlige faciliteter til bestemte typer affald.

2. Nettet skal endvidere muliggøre bortskaffelse af affald på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

Artikel 6

Medlemsstaterne etablerer eller udpeger den eller de kompetente myndigheder, som det påhviler at gennemføre bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 7

1. For at nå de mål, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, skal den eller de i artikel 6 omhandlede kompetente myndigheder hurtigst muligt udarbejde en eller flere planer for håndtering af affaldet. Disse planer skal navnlig omfatte :

— arten, mængden og oprindelsen af det affald, der skal nyttiggøres, eller som skal bortskaffes

— de almindelige tekniske forskrifter

— alle særlige bestemmelser vedrørende specielt affald

— de områder eller anlæg, der er egnede for bortskaffelsen.

I disse planer kan for eksempel anføres

— de fysiske eller juridiske personer, der har beføjelse til at håndtere affald

— en vurdering af omkostningerne ved nyttiggørelses- og bortskaffelsesforanstaltningerne

— egnede foranstaltninger, hvorved der tilskyndes til at rationalisere indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affaldet.

2. Medlemsstaterne samarbejder i givet fald med de øvrige medlemsstater og Kommissionen ved udarbejdelsen af disse planer. De giver Kommissionen meddelelse herom.

3. Medlemsstaterne kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre transport af affald, som ikke er i overensstemmelse med deres planer for affaldshåndtering. De underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at enhver indehaver af affald

— enten overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A eller II B

— eller selv sørger for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse under iagttagelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 9

1. Med henblik på gennemførelse af artikel 4, 5 og 7 skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A, indhente en tilladelse fra den i artikel 6 omhandlede kompetente myndighed.

Denne tilladelse skal bl.a. vedrøre

— arten og mængden af affaldet

— de tekniske forskrifter

— de sikkerhedsmæssige forholdsregler, der skal træffes

— bortskaffelsesstedet

— behandlingsmetoden.

2. Sådanne tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum, de kan fornyes, kan være ledsaget af betingelser og forpligtelser eller kan nægtes, især hvis den påtænkte metode til bortskaffelse ikke er acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt.

Artikel 10

Med henblik på gennemførelsen af artikel 4 skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II B, indhente en tilladelse.

Artikel 11

1. Følgende kan fritages for kravet om de i artikel 9 og 10 omhandlede tilladelser, jf. dog bestemmelserne i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om farligt affald (*), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse:

a) anlæg eller virksomheder, der selv varetager bortskaffelsen af deres eget affald på produktionsstedet

og

b) anlæg eller virksomheder, der nyttiggør affaldet.

Denne fritagelse finder kun anvendelse:

— hvis de kompetente myndigheder har vedtaget almindelige regler for de forskellige former for aktivitet med angivelse af arten og mængden af affaldet samt betingelserne for, at den pågældende aktivitet kan fritages for tilladelsen

og

— hvis arten eller mængden af affaldet og metoderne til bortskaffelse eller nyttiggørelse sikrer, at betingelserne i artikel 4 overholdes.

2. De i stk. 1 nævnte anlæg eller virksomheder skal registreres hos de kompetente myndigheder.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som vedtages i henhold til stk. 1.

(*) EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

Artikel 12

Anlæg eller virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet varetager indsamling og transport af affald, eller som for andre (handlende, mæglere) varetager bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald, skal, såfremt de ikke skal have en godkendelse, registreres hos de kompetente myndigheder.

Artikel 13

Anlæg eller virksomheder, der varetager bortskaffelse af affald som nævnt i artikel 9 til 12, kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.

Artikel 14

De i artikel 9 og 10 omhandlede anlæg eller virksomheder skal

— føre et register med angivelse af mængde, art og oprindelse samt, hvor dette er relevant, bestemmelse, indsamlingshyppighed, transportform og behandlingsmetode for de i bilag I omhandlede affaldskategorier og de i bilag II A eller II B omhandlede bortskaffelsesformer

— på anmodning meddele de i artikel 6 omhandlede kompetente myndigheder disse oplysninger.

Medlemsstaterne kan desuden kræve, at producenterne overholder bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 15

I henhold til princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved bortskaffelsen af affaldet afholdes

— af den indehaver, der overlader affald til en indsamler eller til en virksomhed som omhandlet i artikel 9, og/eller

— af de tidligere indehavere eller producenten af det produkt, som affaldet hidrører fra.

Artikel 16

1. Hvert tredje år, første gang den 1. april 1995, sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv. Rapporten udarbejdes bl.a. på grundlag af et spørgeskema, der udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 18, og som Kommissionen tilsender medlemsstaterne seks måneder inden nævnte dato.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede rapporter offentliggør Kommissionen hvert tredje år, første gang den 1. april 1996, en sammenfattende beretning.

Artikel 17

De ændringer, der kræves for at tilpasse bilagene i dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 18

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens

artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.«

2) Artikel 13, 14 og 15 bliver artikel 19, 20 og 21.

3) Følgende bilag indføjes:

»BILAG I

AFFALDSKATEGORIER

Q 1 Reststoffer fra produktion eller forbrug, som ikke er specificeret nedenfor

Q 2 Produkter, som ikke opfylder gældende normer

Q 3 Produkter, hvis holdbarhedsdato er overskredet

Q 4 Materialer, der er spildt eller tabt ved uheld, eller som på anden måde er involveret i et uheld, herunder materialer, udstyr osv., der er kontamineret som følge af det pågældende uheld

Q 5 Materialer, der er kontamineret eller forurenet som følge af tilsigtede aktiviteter (f.eks. reststoffer fra rengøringsvirksomhed, emballeringsmaterialer, beholdere osv.)

Q 6 Ubrugelige dele (f.eks. brugte batterier, opbrugte katalysatorer osv.)

Q 7 Stoffer, der ikke længere er egnet til brug (f. eks. kontaminerede syrer, kontaminerede opløsningsstoffer, brugte hærdesalte osv.)

Q 8 Reststoffer fra industriprocesser (f. eks. slagger, rester fra destillation osv.)

Q 9 Reststoffer fra forureningsbekæmpelsesprocesser (f. eks. gasvaskerslam, luftfilterstøv, brugte filtre osv.)

Q 10 Reststoffer fra bearbejdning/efterbehandling (f. eks. drejespåner, fræsespåner osv.)

Q 11 Reststoffer fra udvinding og forarbejdning af råstoffer (f. eks. reststoffer fra minedrift eller olieudvinding osv.)

Q 12 Kontaminerede materialer (f. eks. olie, der er forurenet med PCB osv.)

Q 13 Ethvert materiale, stof eller produkt, hvis brug er ulovlig

Q 14 Produkter, som indehaveren ikke længere har brug for (f. eks. kasserede artikler fra landbrug, husholdninger, kontorer, forretninger, værksteder osv.)

Q 15 Kontaminerede materialer, stoffer eller produkter stammende fra genetablering af kontaminerede arealer

Q 16 Ethvert stof, materiale eller produkt, som ikke indgår i ovennævnte kategorier.

BILAG II A

BORTSKAFFELSESFORMER

NB. I dette bilag angives de bortskaffelsesformer, som benyttes i praksis. I overensstemmelse med artikel 4 skal affaldet bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes processer eller metoder, som kan skade miljøet.

D 1 Deponering på eller i jorden (f. eks. på losseplads osv.)

D 2 Behandling i jordmiljø (f. eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden osv.)

D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i boringer, salthorste eller naturlige geologiske spalter osv.)

D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner osv.)

D 5 Deponering på specielt indrettet losseplads (f. eks. placering i forede celler, der er adskilt og isoleret fra hinanden og fra det omgivende miljø osv.)

D 6 Udledning af fast affald i vandmiljøet, undtagen i have og oceaner

D 7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden

D 8 Biologisk behandling, ikke specificeret andetsteds i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i dette bilag omhandlede metoder

D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke specificeret andetsteds i dette bilag, der resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i dette bilag omhandlede metoder (f. eks. fordampning, tørring, kalcinering osv.)

D 10 Forbrænding på landjorden

D 11 Forbrænding på havet

D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine osv.)

D 13 Opblanding eller blanding forud for en af de i dette bilag omhandlede bortskaffelsesformer

D 14 Rekonditionering forud for en af de i dette bilag omhandlede bortskaffelsesformer

D 15 Oplagring forud for en af de i dette bilag omhandlede bortskaffelsesformer med undtagelse af midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret.

BILAG II B

BORTSKAFFELSESFORMER, DER INDEBÆRER MULIGHED FOR NYTTIGGØRELSE

NB. I dette bilag angives de former for nyttiggørelse, som benyttes i praksis. I overensstemmelse med artikel 4 skal affaldet nyttiggøres, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes processer eller metoder, som kan skade miljøet.

R 1 Videreudnyttelse eller regenerering af opløsningsmidler

R 2 Genvinding eller videreudnyttelse af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler

R 3 Genvinding eller videreudnyttelse af metaller og metalforbindelser

R 4 Genvinding eller videreudnyttelse af andre uorganiske stoffer

R 5 Regenerering af syrer eller baser

R 6 Genvinding af produkter, der anvendes til opfangning af forurenende stoffer

R 7 Genvinding af produkter fra katalysatorer

R 8 Regenerering eller anden genbrug af olie

R 9 Anvendelse hovedsagelig som brændsel eller på anden måde til energifremstilling

R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi, herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse, bortset fra affald, som ifølge artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii), ikke er omfattet af direktivet

R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af bortskaffelsesformerne R1 til R10

R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af bortskaffelsesformerne R1 til R11

R 13 Oplagring af materialer med henblik på en af de i dette bilag omhandlede bortskaffelsesformer, bortset fra midlertidig oplagring af materialerne på det anlæg, hvor de er produceret, forud for indsamlingen.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. april 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 1991.

På Rådets vegne

A. BODRY

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 18. marts 1991

om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer

(91/157/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

i samarbejde med Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

Hvis medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser med henblik på bortskaffelse af batterier og akkumulatorer er af forskelligartet indhold, vil der kunne opstå hindringer for samhandelen i Fællesskabet og konkurrencefordrejninger, og dette vil kunne få direkte virkninger for oprettelsen af det indre marked og dettes funktion; det er derfor nødvendigt, at der sker en tilnærmelse af lovgivningerne på dette område;

efter artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald [4], ændret ved direktiv 91/156/EØF [5], skal der ved særdirektiver fastsættes særlige eller supplerende bestemmelser til nævnte direktiv for at give regler for forvaltning af visse kategorier af affald;

formålet og principperne for Fællesskabets miljøpolitik, som er fastsat i handlingsprogrammerne på miljøområdet på grundlag af de i Traktatens artikel 130R, stk. 1 og 2, nævnte principper, går bl.a. ud på at forebygge, mindske eller fjerne forurening og påse, at råstofressourcerne forvaltes tilfredsstillende bl.a. på grundlag af princippet om, at forureneren betaler;

for at disse mål kan nås, bør markedsføringen af visse batterier og akkumulatorer forbydes på grund af deres indhold af farlige stoffer;

for at sikre nyttiggørelse og kontrolleret bortskaffelse af batterier og akkumulatorer skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre, at de mærkes og indsamles særskilt;

indsamling og genanvendelse af de brugte batterier og akkumulatorer kan bidrage til at undgå spild af råstoffer;

apparater, hvori indgår batterier eller akkumulatorer, som ikke kan tages ud, kan udgøre en fare for miljøet, når de bortskaffes; medlemsstaterne bør derfor træffe passende foranstaltninger på dette område;

der bør iværksættes programmer i medlemsstaterne med henblik på at nå ovennævnte mål; Kommissionen bør underrettes om disse programmer samt om de trufne specifikke foranstaltninger;

anvendelse af økonomiske instrumenter som f.eks. iværksættelse af et pantsystem kan tilskynde til særskilt indsamling og genanvendelse af brugte batterier og akkumulatorer;

der bør iværksættes forbrugeroplysning på dette område;

der bør fastsættes passende procedurer til gennemførelse af dette direktiv, herunder navnlig ordningen med mærkning, og til dets tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling; det i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF omhandlede udvalg skal bistå Kommissionen i disse opgaver —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af medlemstaternes lovgivning om nyttiggørelse og kontrolleret bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer som anført i bilag I.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) batteri eller akkumulator: en elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som enten består af et eller flere primære batterier (der ikke kan genoplades) eller sekundære batterier (der kan genoplades), og som er anført i bilag I

[1] EFT nr. C 6 af 7. 1. 1989, s. 3, og EFT nr. C 11 af 17. 1. 1990, s. 6.
[2] EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 209, og EFT nr. C 19 af 28. 1. 1991.
[3] EFT nr. C 194 af 31. 7. 1989, s. 21.
[4] EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 47.
[5] Se side 32 i denne Tidende.

b) brugte batterier og akkumulatorer : batterier eller akkumulatorer, som ikke kan genanvendes, men som skal nyttiggøres eller bortskaffes

c) bortskaffelse : alle transaktioner, der foretages med batterier og akkumulatorer, og som er omfattet af bilag II A til direktiv 75/442/EØF om affald

d) nyttiggørelse : alle transaktioner, der foretages med batterier og akkumulatorer, og som er omfattet af bilag II B til direktiv 75/442/EØF om affald

e) indsamling : afhentning, sortering og/eller opbevaring af brugte batterier og akkumulatorer

f) pantsystem : et system, der indebærer, at køberen ved køb af batterier eller akkumulatorer betaler sælgeren et beløb, som tilbagebetales, når de brugte batterier og akkumulatorer leveres tilbage.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne forbyder med virkning fra 1. januar 1993 markedsføring af

— alkali-mangan-batterier til langvarig brug under ekstreme vilkår (f.eks. temperaturer under 0° C eller over 50° C, udsat for stød) med over 0,05 vægtprocent kviksølv

— alle andre alkali-mangan-batterier med over 0,025 vægtprocent kviksølv.

Alkali-mangan-knapceller og batterier sammensat af knapceller undtages fra dette forbud.

2. Bestemmelserne i stk. 1 indsættes i bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater [1], senest ændret ved direktiv 85/610/EØF [2].

Artikel 4

1. Inden for rammerne af de programmer, der er nævnt i artikel 6, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til, at brugte batterier og akkumulatorer indsamles særskilt med henblik på nyttiggørelse eller bortskaffelse.

2. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for, at batterier og akkumulatorer samt i givet fald de apparater, hvori de indgår, mærkes med en passende angivelse.

Mærkningen skal indeholde oplysninger om følgende :

— særskilt indsamling

— i givet fald genanvendelse

— indholdet af tungmetaller.

3. Kommissionen udarbejder efter fremgangsmåden i artikel 10 de detaljerede bestemmelser for mærkningsordningen. Disse bestemmelser offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på, at batterier og akkumulatorer kun må indbygges i apparater på den betingelse, at de let kan fjernes af forbrugeren, når apparaterne bortskaffes.

Disse foranstaltninger træder i kraft den 1. januar 1994.

Denne artikel gælder ikke for de kategorier af apparater, som er omhandlet i bilag II.

Artikel 6

Medlemsstaterne udarbejder programmer med henblik på følgende mål :

— mindskelse af tungmetalindholdet i batterier og akkumulatorer

— fremme af markedsføring af batterier og akkumulatorer, der indeholder mindre mængder af farlige stoffer, og/eller som indeholder mindre forurenende stoffer

— gradvis nedbringelse af mængden af brugte batterier og akkumulatorer henhørende under bilag I i husholdningsaffald

— fremme af forskning vedrørende nedbringelse af indholdet af farlige stoffer, anvendelse af mindre forurenende erstatningsstoffer i batterier og akkumulatorer samt vedrørende mulighederne for genanvendelse

— særskilt bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer henhørende under bilag I.

Programmerne udarbejdes første gang for en periode på fire år, der begynder den 18. marts 1993. De meddeles Kommissionen senest den 17. september 1992.

Programmerne kontrolleres og ajourføres regelmæssigt og mindst hvert fjerde år under hensyntagen til den tekniske udvikling og de økonomiske og miljømæssige forhold. De ændrede programmer meddeles i god tid til Kommissionen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne påser, at særskilt indsamling og i givet fald indførelse af et pantsystem tilrettelægges effektivt. For at tilskynde til genanvendelse kan medlemsstaterne desuden indføre foranstaltninger, f.eks. i form af økonomiske virkemidler. Disse foranstaltninger skal indføres efter høring af de berørte parter og baseres på

[1] EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.
[2] EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 1.

rimelig miljømæssige og økonomiske kriterier og ikke give anledning til konkurrencefordrejning.

2. Når medlemsstaterne giver meddelelse om de i artikel 6 omhandlede programmer, underretter de ligeledes Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i medfør af stk. 1.

Artikel 8

Inden for rammerne af de programmer, der er nævnt i artikel 6, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for, at forbrugerne informeres udførligt om :

a) farerne ved ukontrolleret bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer

b) mærkningen af batterier og akkumulatorer samt af de apparater, der har sådanne indbygget

c) udtagning af batterier og akkumulatorer indbygget i apparater.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan ikke forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring af batterier og akkumulatorer, som er omfattet af dette direktiv, og som er i overensstemmelse med bestemmelserne heri.

Artikel 10

Kommissionen foretager tilpasningen til den tekniske udvikling af artikel 3, 4 og 5 samt bilag I og II i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den 18. september 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 1991.

På Rådets vegne

A. BODRY

Formand

BILAG I

BATTERIER OG AKKUMULATORER OMFATTET AF DIREKTIVET

1) Batterier og akkumulatorer, som bringes i omsætning fra datoen i artikel 11, stk. 1, og som indeholder:
   - mere end 25 mg kviksølv pr. batteri- eller akkumulatorcelle, undtagen alkali-mangan-batterier
   - mere end 0,025 vægtprocent cadmium
   - mere end 0,4 vægtprocent bly.
2) Alkali-mangan-batterier, som indeholder mere end 0,025 vægtprocent kviksølv og markedsføres fra den dato, der er fastsat i artikel 11, stk. 1.

BILAG II

KATEGORIER AF APPARATER, DER IKKE OMFATTES AF ANVENDELSESOMRÅDET FOR ARTIKEL 5

1) Apparater, hvis batterier er svejset eller på anden måde permanent fastgjort til kontaktpunktet for at sikre en vedvarende elektricitetsforsyning til intensive industriformål og for at bevare hukommelse og data i visse former for elektronisk databehandling- og kontorteknikudstyr, når anvendelsen af de i bilag I nævnte batterier og akkumulatorer er påkrævet ud fra et teknisk synspunkt.
2) Referenceceller i videnskabeligt og erhvervsmæssigt anvendt udstyr samt batterier og akkumulatorer i medicinsk apparatur, som er beregnet til at holde livsvigtige funktioner i gang, samt i pacemakere, når det er absolut påkrævet, at det pågældende apparatur fungerer konstant, og når batterierne og akkumulatorerne kun kan fjernes af kvalificeret personale.
3) Bærbare apparater, når ikke-kvalificeret personales udskiftning af batterierne kan indebære fare for brugeren eller kan beskadige apparatet, og erhvervsmæssigt anvendt udstyr, som er beregnet til anvendelse i meget følsomme omgivelser, f.eks. på steder, hvor der forekommer flygtige stoffer.

Apparater, hvori batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med dette bilag ikke let kan udskiftes af brugeren, skal være vedlagt en brugsanvisning, der oplyser brugeren om indholdet i miljøskadelige batterier og akkumulatorer, og som endvidere angiver, hvorledes brugeren kan skaffe sig af med dem under betryggende forhold.